

Juha Ojala
Vilppu Talvitie
Marja-Leena Härkönen
Maa- ja metsätalousministeriö

MUISTIO
18.6.2015

Dnro 566/2015

Asia: Paliskuntain yhdistyksen esitys metsästyslain muutostarpeista
Viite: Ylijohtaja Juha Ojalan ja Paliskuntain yhdistyksen hallituksen keskustelu 1.6.2015 Rovaniemellä

Paliskuntain yhdistyksen hallitus esittää, että maa- ja metsätalousministeriö kutsuisi poronhoidon edustajan mukaan metsästyslain muutoksia valmistelemaan työryhmään.

Paliskuntain yhdistyksen hallitus pyytää maa- ja metsätalousministeriötä kiinnittämään huomiota seuraaviin metsästyslakia koskeviin muutostarpeisiin:

19§ Metsästys poikkeuksellisissa olosuhteissa

”Sen estämättä, mitä tässä luvussa säädetään, maa- ja metsätalousministeriö voi päättää, että eläintautien ehkäisemiseksi tai muista terveydellisistä syistä taikka yleisen turvallisuuden varmistamiseksi tai huomattavan omaisuutta uhkaavan vahingon torjumiseksi saa määrättyä riistaeläintä metsästää tietyllä alueella määrättyä aikana ilman alueeseen kohdistuvaa metsästysoikeutta.”

Metsästyslain 19 § tulisi täsmentää siten, että sitä voitaisiin soveltaa vahinkoperusteisen poistoluvan mukaisessa toiminnassa. Poronhoitoalueella poikkeusluvalla tapahtuva suurpetojen poisto on muusta metsästyksestä poiketen metsästystä poikkeuksellisissa olosuhteissa. Myös vahinkoperusteisella luvalla poistettu saalis toimitetaan valtiolle. Vahinkoperusteisen luvan nojalla tapahtuva metsästys tulee nimetä metsästyslaissa metsästykseksi poikkeuksellisissa olosuhteissa ja mahdollistaa näin vahinkoperusteisen poikkeusluvan tehokas käyttö maanomistussuhteista riippumatta.

Vaihtoehtoisesti metsästyslakiin tarvitaan erillinen pykälä vahinkoperusteisia poistolupia koskien. Poisto tulee rinnastaa viranomaistoimintaan ja poikkeusluvan käyttö mahdollistettava maanomistussuhteista riippumatta.

47§ Vuokrat ja lupamaksut valtion alueilla

”Valtion alueita koskeva metsästyslupa myönnetään maksua vastaan. Valtion viranomaisen hallitsemallaan alueella järjestämään metsästyksen osallistuvilta ei maksua peritä. Valtion viranomaisen voi metsästyksen valvontaa tai riistanhoitoa suorittavalle henkilölle myöntää tämän toimialueella metsästyslupaa viranomaisen hallinnassa olevalle alueelle maksutta tai alennetulla maksulla.”

Pykälää tulee muokata siten, että sitä on mahdollista soveltaa vahinkoperusteisten poikkeuslupien kohdalla. Vahinkoperusteisista luvista ei tule periä maksua.

8 LUKU Koiran pitäminen

Hallituksen esityksen mukaisesti ML on muun ohella koiran pitämistä säätelevä yleislaki, jonka ohella² noudatettava mitä erityislaeissa on säädetty. Koirien pidon sääätelyä ML:ssa perustellaan koirien tärkeällä roolilla metsästyksessä, mutta myös sillä, että koira voi aiheuttaa riistakannoille vahinkoa (HE 300/1992). Metsästyslaki koskee siis kaikkia koiranomistajia, ei ainoastaan metsästäjiä ja metsästyskoiria.

ML 20 §:ssä säädetään metsästyksen harjoittamisen yleisistä vaatimuksista. Metsästystä on harjoitettava siten, että siitä ei aiheudu vaaraa tai vahinkoa ihmiselle tai toisen omaisuudelle, luontoa ei tarpeettomasti vahingoiteta, riistakantaa ei vaaranneta eikä eläimille tuoteta tarpeetonta kärsimystä (ML 20 §). Lain esitöiden mukaan säännöstä harkittaessa lähtökohtana on ollut se, että metsästys merkitsee aina puuttamista luontoon. Metsästäminen on hyväksyttävää toimintaa, kun se tapahtuu asianmukaisesti. Metsästäminen asianmukaisesti toteutettuna ei ole eläinrääkkäystä tai luonnon vahingoittamista, vaan luonnonvarojen järkevää ja suositeltavaa hyväksikäyttöä. Tämä käyttö ei kuitenkaan oikeuta vahingoittamaan toista ihmistä tai hänen omaisuuttaan eikä vaarantamaan riistakantaa, vahingoittamaan luontoa tarpeettomasti tai tuottamaan eläimille tarpeetonta kärsimystä. (HE 300/1992.)

ML 8 luvussa säädetään koiran pitämisestä. Erityisen keskeinen säädös on ML 51 §, jossa säädetään koiran kiinnipitovelvollisuudesta: Maaliskuun 1 päivästä elokuun 19 päivään ulkona oleva koira on pidettävä kytkettynä tai siten, että se on välittömästi kytkettävissä. Kiinnipitovelvollisuus ei kuitenkaan koske: 1) alueen omistajan tai haltijan luvalla pihamaalla tai puutarhassa taikka koiran pitämiseen varatulla aidatulla alueella olevaa koira; 2) viittä kuukautta nuorempaa koira; 3) paimentamis-, opas- tai vartiointitehtävässä taikka muussa senlaatuudessa palvelutehtävässä olevaa koira; 4) poliisin, tullilaitoksen, puolustusvoimien tai rajavartiolaitoksen tehtävässä olevaa koira; eikä 5) koira, jota koulutetaan 3 tai 4 kohdassa tarkoitettuun tehtävään. Lisäksi kiinnipitovelvollisuudesta saadaan poiketa, kun muuta kuin ajavaa koira käytetään metsästykseseen. Kiellosta saadaan poiketa myös, kun kanakoira tai muuta lintukoira koulutetaan rauhoitettuja riistaeläimiä niiden lisääntymisaikana häiritsemättä. Metsästyslain esitöissä todetaan, että koira koskevien säännösten tarkoituksena on järjestää koiran pitäminen siten, ettei siitä aiheudu haittaa riistalle. Niinpä kiinnipitovelvollisuuskin koskee aikaa, jolloin riistaeläimellä on poikasia. Kiinnipitovelvollisuudesta on kuitenkin poikkeuksia muun muassa koirankoulutuksen ja pentukoerien osalta. (HE 300/1992.) Kiinnipitosäännösten kannalta ei ole merkitystä sillä, onko kyse metsästykseseen käytettävästä vai muunlaisesta koirasta (Ekroos ym. 2012, 349).

ML 52 §:ssä säädetään koirakokeista ja koiran kouluttamisesta. Hirvieläinten metsästykseseen käytettävää koira saa kouluttaa elokuun 20 päivästä joulukuun loppuun ja muuhun metsästykseseen käytettävää koira saa kouluttaa elokuun 20 päivästä helmikuun loppuun. Koirakokeen ja kouluttamisen tulee tapahtua siten, että rauhoitettuja riistaeläimiä ei vahingoiteta. Lisäksi suden, karhun, saukon ja ilveksen metsästämiseen käytettävän koiran metsästyskokeiden järjestämiseen ja tällaisen koiran kouluttamiseen on kuitenkin oltava Suomen riistakeskuksen myöntämä lupa. MA:lla annetaan tarkempi määräys metsästyksessä käytettävistä koirista. MA:n 12.1 §:n mukaan hirvieläinten metsästyksessä ei saa käyttää kytkemättömänä sellaista ajavaa koira, jonka säkäkorkeus on yli 28 senttimetriä.

Keskeisiä koiriin liittyviä säädöksiä on myös poronhoitolaissa. PHL: n 42 §:ssä säädetään porojen pelottelemisen ehkäisemisestä. Porojen pelotteleminen on kielletty. Pelottelemisesta poronomistajalle ja paliskunnalle aiheutunut vahinko ja haitta on korvattava. (PHL 42.1 §.) Metsästyslain noudattamista valvova viranomainen sekä poronomistaja ja propaimen saavat oman paliskuntansa alueella tappaa isännättömän koiran, joka koirien kiinnipitoaikana tavataan ajamasta poroja niiden laitumella tai joka muuna aikana tavataan repimästä ajamaansa poroa. Koira ei kuitenkaan saa tappaa, jos se saadaan kiinni tai vahinko voidaan muuten estää. Kiinniottamisesta tai tappamisesta on ilmoitettava välittömästi poliisille. (PHL 42.2 §.)

Poronhoitolain esitöissä PHL 42 §:n perusteluissa todetaan, että porojen menestymiselle on tärkeitä, että niitä ei tarpeettomasti häiritä. Pykälän 1 momentissa ehdotetaan säädettäväksi, että porojen pelotteleminen on kielletty ja että siitä aiheutunut haitta ja vahinko olisi korvattava. Ehdotuksen PHL 47 §:n mukaan pelottelu olisi myös rangaistava teko. Esitöissä todetaan koirien aiheuttavan usein häiriötä poroille niiden laiturilla, jonka vuoksi ehdotetaan säädettäväksi PHL 42.2 §. (HE 244/1989 vp.) On huomattava, että porolla on poronhoitoalueella vapaa laidunnusoikeus maan omistus- ja hallintasuhteista riippumatta (PHL 3 §) ja käytännössä katsottuna koko poronhoitoalue on porojen laidunta. Poronhoitolain säännöksessä on siis kyse koiran aiheuttamasta häiriöstä porojen laiturilla vapaana luonnossa mukaan lukien metsästysalueet metsästysaikana. PHL 47 §:n mukaan porojen pelotteleminen on poronhoitorikkomus, josta on tuomittava sakkoon, ellei teosta muualla laissa ole säädetty ankarampaa rangaistusta.

Koirien ja porojen ei-toivotut kohtaamiset aiheuttavat poronhoitoalueella säännöllisesti ongelmia. Viime vuosina ongelmien määrä on kasvanut rajusti. Koirien poroille tai poronhoitotöille aiheuttamia vahinkoja ja häiriötä on tapahtunut kaikissa paliskunnissa. Vuonna 2011 tehdyn selvityksen mukaan 2010-luvun aikana ilmoitettujen tai muutoin havaittujen vahinkojen määrä vaihteli paliskunnittain yhdestä vahinkotapahtumasta peräti 35:n erilliseen tapaukseen. Nykyisellään tilanne on se, että koirien hyökkäysten seurauksena kuolee tai joudutaan lopettamaan vuosittain useita kymmeniä poroja. Myös muita luonnonvaraisia eläimiä päätyy koirien tappamiksi.

Ylivoimaisesti eniten porovahinkoja aiheuttavat metsästyskoirat sekä metsästyksen yhteydessä että koulutustilanteissa. Erityisen suuria ongelmia ovat viime vuosina saaneet aikaan nopeasti yleistynyt usean metsästyskoiran yhtäaikainen käyttö sekä metsästäjien ja muiden luonnossa liikkuvien lisääntynyt osaamattomuus, välinpitämättömyys ja vastuuttomuus koirien käytössä. Lisäksi metsästyskoirien kouluttamisesta aiheutuu häiriötä ja vaaraa poroille myös varsinaisen metsästysajan ulkopuolella silloin, kun koiria koulutetaan maastossa irrallaan. Koiravahinkoja aiheutuu myös matkailijoiden ja paikallisten irtokoirista. Saamelaisen kotiseutualueella kana-koirat aiheuttavat paljon ongelmia. Muualla poronhoitoalueella eniten harmia aiheuttavat hirvikoirat, isot vahvan metsästysvietin omaavat koirat sekä valvomatta irralleen jätetyt koirat rodusta riippumatta.

Koirat tappavat poroja sekä suoraan raatelemalla hengiltä että välillisesti. Useimmin koiran aiheuttama välillinen porokuolema tapahtuu, kun koira raatelee tai ajattaa poroa niin, että poro on vammautumisen vuoksi lopetettava. Tavanomaisia porojen vammautumisia ovat sarvien ja jalkojen katkeamiset, sisäiset vammat ja muut myöhemmin ilmenevät vammat. Koirat aiheuttavat usein myös porojen hukkumisia ajattamalla poroja ojiin tai heikoille jälle sekä porokolareita ajattamalla pakoon ryntäävät porot liikenteen sekaan. Muita tyypillisiä vahinkoja ja ongelmia ovat aitaan koottujen porojen ryntääminen aitojen läpi, tokkien hajottaminen sekä laidunten käytön ja poronhoitotöiden häiriintyminen tai estyminen. Lisäksi koirat aiheuttavat häiriötä porojen luontaiseen elämänrytmiin: vasat erkaantuvat emistään, rykimä häiriintyy, vasoja luodaan ajattamisen tai loukkaantumisen seurauksena. Porot ovat levottomia ja rauhattomia. Koiravaltaiset laidunalueet tyhjenevät poroista ja vastaavasti laidunpaine kasvaa muualla. Porot voivat paeta koirien edellä pitkiä matkoja: joissakin tapauksissa koirat ovat ajaneet poroja naapuripaliskuntiin ja raja-alueilla myös naapurimaihin saakka.

Koirien aiheuttamiin vahinkoihin liittyvässä tiedonkulussa on merkittäviä ongelmia. Tieto koiran aiheuttamasta vahingosta jätetään usein ilmoittamatta tai se saadaan viiveellä joko asianosaiselta tai kolmannelta osapuolelta. Vahinkojen todentaminen tekijän tasolla on yleensä vaikeaa. Tapauksissa, joissa tekijä on todennettavissa, saadaan useimmiten aikaan sopimus asianosaisten kesken ilman kolmansien osapuolien mukaantuloa. Toisinaan korvauksia haetaan myös oikeusteitse. Ongelmakokonaisuuden luonteesta johtuen tapauksia on oikeuskäsittelyssä äärimmäisen harvoin varsinaisten vahinkotapahtumien määrään nähden. Useammin oikeuskäsittelyyn päätyvät sen sijaan tapaukset, joissa poronomistaja tai poropaimen on ampunut porojen kimppuun käyneen koiran.

Koska metsästys on luonteeltaan toimintaa josta aiheutuu onnettomuusriskejä, tulisi sille asettaa sellaiset vähimmäisvaatimukset kieltoineen ja rajoituksineen, jotka minimoisivat onnettomuuksien ja vahinkojen vaaran. Koirien irtipitoon luonnossa liittyy paljon ongelmia, joihin nykylainsäädännön kehyksissä on vaikeaa tai mahdollonta puuttua sekä vahinkotapahtumia, joiden tulkintaa oikeuskäytännössä on vaikeaa ennakoida ja hahmottaa.

Metsästyslainsäädännöllä tulee pyrkiä edistämään metsästystoiminnan hyväksyttävyyttä, turvallisuutta ja sujuvuutta. Nykyisellään riski etenkin matalasti sanktioitujen rikosten esilletulosta on äärimmäisen pieni, eikä pelkkä kieltö ja lievän rangaistuksen uhka saa toimijoita noudattamaan sääntöjä. Rikkeitä tulisikin valvoa huomattavasti tehokkaammin ja niihin tulisi myös puuttua huomattavasti nykyistä matalammalla puuttumiskynnyksellä. Niin metsästyksella kuin poronhoitolailla suojataan perustuslaillista oikeushyvä (omaisuutta). Rikkomusten ja rikosten tunnusmerkistöä tulisi täsmentää siten, että se antaisi toimijoille käsityksen oikeushyvän vaarantamisen ja näin ollen odotettavissa olevien sanktioiden rajoista. Tämä edellyttäisi sekä metsästyslain että poronhoitolain nimenomaisten pykälien täsmentämistä, jotta niillä voitaisiin tarkoituksenmukaisesti vastata nykytodellisuuden aiheuttamiin ongelmiin.

Valtaosa koirien aiheuttamista porovahingoista tapahtuu hirvenmetsästyksen yhteydessä. Hirvieläinten metsästyksen sääntely poikkeaa muusta metsästyksestä. Käytännössä hirvieläinten pyyntilupa merkitsee sitä, että metsästysoikeuden käyttäminen edellyttää aina viranomaisen lupaa. (HE 300/1992.) ML 2 luvun 17 §:n mukaan metsästysoikeuden haltija voi antaa asettamallaan ehdoilla toiselle luvan metsästä (metsästyslupa), jolle tätä ole vuokrasopimuksessa kielletty. Kyseisen lain esitöiden mukaan metsästyslupa tarkoittaa yksiselitteisesti sitä, että joku sallii toisen metsästä alueellaan tietyin ehdoin ja tiettyä maksua vastaan. Metsästyslupan antaminen on luonteeltaan metsästysoikeuden haltijan yksipuolinen määräämistoimi. Jos luvan saaja metsästä tai menettelee muutoin vastoin lupaehtoja, metsästysoikeuden haltija voi peruuttaa luvan heti päättyväksi. (HE 300/1992.)

Poronhoitoalueella keskeisin metsästysoikeuden haltija ja hirvilupien myöntäjä on Metsähallitus. Metsähallitus voisi lupaehdoissaan asettaa kriteerejä koirien käytölle poronhoitoalueella metsästettäessä. Esimerkiksi luvan haltijaa olisi mahdollista kieltää käyttämästä yhtä useampaa koira samanaikaisesti irti, mikä vähentäisi jo merkittävästi saalistavien koiralaumojen syntyminen riskiä.

ML 3 luvun 30 §:ssä valtuutetaan säätämään asetuksella hirvieläinten pyyntiluvan hakemisesta ja myönnettävään lupaan liittyvistä ehdoista sekä hirvieläinten metsästyksessä käytettävistä koirista ja varusteista samoin kuin metsästyksen järjestämisestä muutoinkin. Metsästyksen olosuhteet voivat vaihdella huomattavasti, mikä vaikuttaa myös metsästyksen järjestämiseen. Koirarotuja on useita ja niitä voidaan käyttää metsästyksen varsin eri tavoin. Näiden seikkojen sääntely on tarpeellista, mutta lain taseisia säännöksiä niistä ei ole tarpeen antaa. (HE 300/1992.)

MA:lla onkin säädetty muun muassa ajavan koiran suurimmasta sallitusta säkäkorkeudesta. MA 12 §:n mukaisesti hirvieläinten metsästyksessä ei saa käyttää kytkemättömänä sellaista ajavaa koira, jonka säkäkorkeus on yli 28 senttimetriä. Tämä säädös on nykykäytännössä kierretty koirien rotumääritelmillä, joiden myötä suuria hirvikoiria ei luokitella ajaviksi koiriksi. Käytännössä ne kuitenkin nimenomaisesti ajavat hirviä (heikosti koulutetut mitä tahansa tielleen osuvaa eläintä) yleisesti useiden tuntien ajan. MA:lla tulisikin täsmentää tätä säädöstä nykykäytännössä ilmenevien ongelmien ratkaisemiseksi.

Koirien poroille ja poronhoitotöille aiheuttamat vahingot on korvattava PHL 42 §:n mukaisesti tai miten vahingonkorvauslaissa säädetään. Ongelmana on kuitenkin se, että suurin osa vahingoista jätetään ilmoittamatta, eikä tekijää saada niistä vastuuseen. Toinen ongelma on se, että vahingot voivat olla tapauskohtaisesti hyvin suuret. Esimerkiksi yksittäisen poron arvo vaihtelee porolajin mukaisesti yleensä 477–1236 euron välillä,

mutta voi tapauskohtaisesti nousta jopa 3000 euron tuntumaan, jos kyseessä on esimerkiksi koulutettu matkailu- tai kilpaporo. Lisäksi vahingon selvittelystä aiheutuvat kulut ja työkulut, kuten tokan uudelleen kokoaminen, voivat nostaa korvattavat vahingot kymmeneen tuhansiin euroihin. Koiranomistajan hankkimat vakuutukset voivat auttaa vahingonkorvausten hoitamista, mutta ne ovat täysin vapaaehtoisia. Kotivakuutuksen vastuuvakuutus voi kattaa myös koiran aiheuttamat vahingot, samoin erilliset koiravakuutukset.

Tapahtuneiden vahinkojen korvaamatta jäämiseen liittyvään ongelmaan voisi etsiä ratkaisuja metsästäjävakuutusten tai metsästyksen liittyvien maksujen kautta. Laki riistanhoitomaksusta ja pyyntilupamaksusta (LRP 1993/616) säätelee 1 §:ssä, että jokaisen, joka harjoittaa metsästystä tai toimii ML:n 28 §:ssä tarkoitettuna metsästyksen johtajana, on vuosittain suoritettava valtiolle riistanhoitomaksu. Maksun suorittaneelle annetaan metsästyskortti. LRP säätelee myös riistanhoitomaksun käytöstä. Lain mukaan valtion talousarvioon otetaan vuosittain määräraha, joka vastaa vähintään sitä määrää, minkä kolmen edellisen vuoden metsästäjämäärien perusteella arvioidaan samana vuonna kertyvän riistanhoitomaksuina. Tästä määrärahasta osoitetaan vuosittain Suomen riistakeskukselle ja riistanhoitoyhdistyksille valtionosuus niiden käyttö- ja pääomamenoihin sekä metsästäjien ryhmävakuutuksesta aiheutuviin menoihin. Edellä 1 momentissa tarkoitettua määrärahaa voidaan käyttää lisäksi: 1) riistanhoitotoimenpiteisiin, niihin liittyvään kokeilutoimintaan ja muuhun riistatalouden edistämiseen; 2) metsästysmuseotoiminnan tukemisesta aiheutuviin menoihin; 3) vapaaehtoiseen jäsenyyteen perustuvien valtakunnallisten metsästäjäjärjestöjen suorittamaan valistustyöhön ja metsästyseurojen riistanhoitoa edistävien hankkeiden toteuttamiseen; 4) maanomistajien suorittamien riistan elinympäristöä merkittävästi parantavien hankkeiden toteuttamiseen. Maa- ja metsätalousministeriö myöntää edellä tarkoitetun määrärahan käytettäväksi 1 ja 2 momentissa mainittuihin tarkoituksiin. Samalla ministeriö voi antaa tarkempia määräyksiä määrärahan käyttämisestä. (LRP 3 §.) LRP:n 4 §:ssä säädetään hirvieläimen pyyntiluvasta suoritettavasta maksusta (*pyyntilupamaksu*) valtiolle. Pyyntilupamaksu suoritetaan kultakin kaadetulta hirvieläimeltä. LRP:n 6 §:n mukaan pyyntilupamaksuina kertyvät varat käytetään ensi sijassa hirvieläinten aiheuttamien vahinkojen ehkäisemisestä ja korvaamisesta aiheutuviin menoihin. Lisäksi varoja voidaan käyttää hirvieläinkantojen seurannasta ja hirvieläinten tutkimuksesta aiheutuviin menoihin.

Nykyisellään näyttäisi siltä, että LRP ei mahdollistaisi sinällään riistanhoitomaksujen käyttämistä metsästyksessä aiheutuvien porovahinkojen tai muiden metsästäjien aiheuttamien vahinkojen korvaamiseen. Koska maksukäytäntö on olemassa, olisi asian korjaamien lakiuudistuksella varmaankin tehtävissä. Riistanhoitomaksua olisi mahdollista korottaa ja koirien aiheuttamat vahingot korvata näin valtion kautta. Toinen vaihtoehto voisi olla se, että metsästäjien ryhmävakuutuksen korvausperusteisiin lisätään kolmansille osapuolille aiheutetut vahingot. Nykyisellään metsästäjien ryhmävakuutus korvaa ainoastaan henkilövahingot. Vakuutuksen korvauspiiriin voisi lisätä metsästyskoirien poroille aiheuttamat vahingot sellaisissa tapauksissa, joissa vahingonaiheuttaja ei henkilökohtaisesti tavoiteta tai tämä ei ole maksukykyinen.

90 § Oikaisu- ja muutoksenhakusäännökset

”Oikaisuvaatimuksen tekemisestä ja muutoksenhausta Suomen riistakeskuksen ja riistanhoitoyhdistyksen tekemään päätökseen säädetään riistahallintolaissa. Edellä 41 §:ssä tarkoitettua poikkeuslupaa koskevassa asiassa valitusoikeus on myös sellaisella rekisteröidyllä paikallisella tai alueellisella yhteisöllä, jonka tarkoituksena on luonnon- tai ympäristönsuojelun edistäminen.”

Ulkopuolisten tahojen oikaisu- ja muutoksenhakusäädökset tulee muuttaa siten, että valitusoikeus on vain kyseistä aluetta edustavilla järjestöillä. Valitusoikeudesta on rajattava pois mahdollisuus vaurioittaa lain suojaan nauttivan elinkeinotoiminnan harjoittamista. Valitusoikeus olisi aiheellista rajata poronhoitoalueella koskemaan pelkästään kannanhoidollista metsästystä.

Lisäksi Paliskuntain yhdistyksen hallitus esittää, että poronhoitoaluetta koskeva haaskakuvaustoiminnan kieltö kirjataan metsästyslakiin. Toiminta, jossa petoja houkutelaa ihmisten näkyville haaskojen avulla, ei sovellu poronhoitoalueelle. Poronhoito on elinkeino, josta paikalliset ihmiset saavat elantonsa. Haaskapaikoille kerääntyvät petotihentymät aiheuttavat merkittävää haittaa porotalouden toiminnalle ja lisäävät huomattavasti petovahinkojen määrää. Paliskuntain yhdistyksen ja Metsähallituksen välisen sopimuksen mukaan Metsähallitus ei anna maanomistajan lupia haaskanpitoon poronhoitoalueella. Käytäntö tulee laajentaa koskemaan poronhoitoalueen haaskanpitoa yleisesti.

PALISKUNTAIN YHDISTYS

Anne Ollila
toiminnanjohtaja

kh/ms/ao